

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/43/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125253827
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2025:6125253827.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu: A. B., nar. XX. X. XXXX, bytom C. XXXX/X, D., zastúpená JUDr. Petrom Svrčkom, IČO: 42224969, K. E. F. X, D. proti žalovanému: Slovenská správa ciest, IČO: 00003328, so sídlom Dúbravská cesta 1152/3, Bratislava - mestská časť Karlova Ves, o zaplatenie 1.097,02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 877,62 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 877,62 eur od 28. 12. 2024 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnom rozsahu žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 60 %, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Dňa 15. 5. 2025 bola na tunajší súd postúpená žaloba z Okresného súdu Banská Bystrica, upomínacieho súdu, v rámci ktorej sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.097,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne z tejto sumy od 28. 12. 2024 do zaplatenia. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že viedol 1. 4. 2024 na ceste I. triedy č. 59, v smere Ružomberka na Liptovskú Osadu motorové vozidlo Suzuki Vitara, e.č. RK005CC, pričom v ružomerskej miestnej časti Biely Potok došlo k uvoľneniu konára zo stromu rastúceho pri ceste a jeho pádu na vozidlo, čím vznikla škody vo výške 1 097,02 eur za jeho opravu, ktorú vykonala spoločnosť MIKONA, s.r.o., so sídlom Trenčianska 452, Púchov a žalobca cenu opravy vyfakturovanú faktúrou č. 2438100220 zaplatil 24. 9. 2024. Následne poukázal žalobca na ustanovenie § 9a ods. 1, ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov ako aj na § 12 ods. 1, ods. 2 vyhlášky Federálneho ministerstva dopravy č. 35/1984 Zb. v znení neskorších predpisov. Následne argumentoval žalobca, že vyzval žalovaného na zaplatenie nákladov na opravu, čo však žalovaný listom zo dňa 19. 9. 2024 odmietol. Následne žalobca cenu opravy zaplatil a prostredníctvom právneho zástupcu listom z 12. 12. 2024 vyzval žalovaného na náhradu škody do 5 dní od doručenia výzvy. Žalovaný túto výzvu prevzal 20. 12. 2024, avšak svoju zodpovednosť odmietol vo vyjadrení zo 7. 1. 2025 uznať, keďže škoda bola spôsobená padajúcim konárom a nie konárom nachádzajúcim sa na vozovke. Žalobca však s takýmto posúdením zodpovednosti žalovaného nesúhlasil, pretože žalovaný mal vedomosť o tom, že v danom úseku môže dôjsť a aj dochádza k padaniu konárov zo stromov, ktoré sa nachádzajú v bezprostrednej blízkosti vozovky čomu nasvedčuje aj jeho správanie bezprostredne po tejto škodovej udalosti, keď dal zo stromov rastúcich v danom úseku spáliť konáre, aby nezasahovali do priestoru nad vozovkou. Sám si tak uvedomoval nebezpečenstvo vzniku škody v danom úseku a svoju zodpovednosť za takúto škodu.

Žalobca nevidí rozdiel v tom či sa konár na vozovke už nachádzal alebo spadol rovno na vozidlo čo pod ním na vozovke prechádzalo. V danom čase bol už niekoľko dní na Slovensku silný vietor, a teda vzniknutá situácia nebola pre žalovaného nepredvídateľná. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/470/2011 z 20. 2. 2013, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 18C/276/2008 z 2. 2. 2011 a v ktorých rozsudkoch súdy obidvoch inštancií dospeli k záveru o zodpovednosti žalovaného za škodu a ani v prejednávanej veci neležal padajúci kameň na vozovke, ale spadol na vozidlo, teda, že ide o skutkovo obdobnú situáciu tejto veci. Žalobca ďalej dôvodil, že na vznik jeho nároku na náhradu škody je splnená ako prvá podmienka zodpovednosť žalovaného podľa § 9a ods. 2 z.č. 135/1961 Zb. tak aj predpoklad vzniku škody na vozidle, pretože žalobca dal opraviť spôsobenú škodu a zaplatil za ňu sumu 1.097,02 eur, pričom jedinou príčinou vzniku škody bol padnutý konár. Okrem nároku na zaplatenie istiny vo výške 1.097,02 eur si žalobca uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.097,02 eur od 28. 12. 2024 do zaplatenia, keďže výzva na náhradu škody bola žalovanému doručená 20. 12. 2024 a koniec 5 dňovej lehoty na plnenie pripadalo na 26. 12. 2024, a preto podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka posledným dňom lehoty na plnenie bol piatok 27. 12. 2024 a nasledujúcim dňom sa žalovaný dostal do omeškania.

2. V odpore žalovaného proti platobnému rozkazu upomínacieho súdu z 27. 3. 2025 (vyjadrenie k žalobe) tento uviedol, že neuznáva základ uplatneného nároku čo do dôvodu ani čo do výšky a žalobný návrh považuje za nedôvodný čo odôvodnil tým, že žalovaný je podľa zriaďovacej listiny č. 316/M-2005, vydané Ministerstvom dopravy, pôšt a telekomunikácií SR správcom ciest I. triedy podľa článku III. ods. b) tejto zriaďovacej listiny je jeho základným účelom a predmetom činnosti správa ciest I. triedy a súvisiacich pozemkov vo vlastníctve štátu a plnenie povinností ustanovených predpismi o správe majetku štátu a taktiež údržba a prevádzka ciest I. triedy ako majetku vo vlastníctve štátu v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý je určený. Žalovaný vykonáva aj majetkovú správu na úseku cestu I./59, na ktorej došlo k uvoľneniu konára zo stromu a k vzniku škodovej udalosti, následkom ktorej bolo poškodené motorové vozidlo značky Suzuki Vitara e. č. : RK005CC. Škodová udalosť bola žalobcom nahlásená ORPZ Ružomberok o čom bol vyhotovený záznam o preverení oznámenia - škodovej udalosti z 1. 4. 2024. Žalovaný mal pre prípad svojej zodpovednosti za vznik škody tretím osobám porušením svojich povinností uzatvorenú poisťovňu č. 80-8012794 s poisťovňou Kooperativa poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava. Žalobca si predmetnú škodovú udalosť u poisťovne uplatnil. Žalovaný poukázal na znenie § 9a zákona č. 135/1961 Zb. a dodal, že v prípade uvedenej škodovej udalosti sa jednalo o padajúci konár zo stromu, ktorý poškodil vozidlo a v zmysle platnej legislatívy a rozhodovacej praxe (poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. : 5Co/185/2018) padajúci konár nie je závadou v zjazdnosti, nakoľko závada v zjazdnosti je definovaná vo vyhláske č. 35/1984 Zb. § 12 ods. 2 písm. a) (okrem iného) ako spadnuté stromy a kamene, ak sa na ne predpísaným spôsobom neupozorňuje. A padajúci konár zo stromu netvorí teda závadu v zjazdnosti, keďže takouto závadou by mohol byť len v prípade keby na komunikácii ležal a správca komunikácie - žalovaný by ho následne v rámci bežnej údržby a v zmysle povinnosti udržať komunikácie v stave zjazdnosti neodstránil a spadnutý konár by bránil v zjazdnosti komunikácie. Závadou v zjazdnosti pritom môže byť predmet, ktorý sa komunikácie priamo dotýka alebo stav priamo pôsobiaci na komunikáciu tak, že mení jej podstatu alebo vlastnosti. Vo vyhláske je demonštratívny výpočet toho čo sa považuje za závadu v zjazdnosti, avšak ani jedna z demonštrácií z neuvedených závad v zjazdnosti neoznačuje stav, ktorý je len hrozbou nebezpečenstva alebo predchádza zmene stavu komunikácie. Padajúci strom na motorové vozidlo poškodenej nebol statickou prekážkou ležiacou na ceste, a preto nemohlo ísť o závadu v zjazdnosti v zmysle § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb., a teda žalovaný za predmetnú škodu nezodpovedá. Ďalej poukázal žalovaný na základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu ako sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nimi ako aj zavinenie, pričom žalovaný mal za to, že žalobca nepreukázal, že škodu, ktorú si uplatňuje v súvislosti so škodovou udalosťou z 1. 4. 2024 napĺňa všetky znaky vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka.

3. V replike (návrh na pokračovanie v upomínacom konaní) z č. I. 54 spisu žalobca uviedol, že uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. : 5Co/185/2015 z 30. 11. 2018 krajský súd zrušil zamietajúci rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 50C/186/2015-260 z 10. 1. 2018, pričom uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil vec, nakoľko žalobcov nárok v spore je daný v zmysle § 12 ods. 2 vyhlásky č. 355/1984 Zb. okresný súd rozsudkom z 26. 4. 2019 žalobu opäť zamietol, ale Krajský súd v Bratislave

rozsudkom sp. zn. 5Co/275/2019 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel. Podľa zmeňujúceho rozsudku súd nerobil záver ohľadom zodpovednosti žalovaného za škodu v prípade pádu skaly alebo iného predmetu priamo na vozidlo. Žalobca nevidí rozdiel v tom, či nejaký predmet padne náhle pred vozidlo, alebo padne priamo na neho. V oboch prípadoch je škoda spôsobená v dôsledku pôsobenia veci nachádzajúcej sa na pozemku v blízkosti vozovky. Žalobcovi sa javilo ako scestné, že by bola zodpovednosť žalovaného daná v prípade pádu predmetu, hoci aj niekoľko centimetrov pred idúce vozidlo, ale nebola by daná v prípade, ak by predmet padol o niekoľko centimetrov ďalej priamo na vozidlo. Nesprávnosť takéhoto rozlišovania je zrejmá o to viac v situácii, keď časť padajúcich predmetov padne pred vozidlá na vozovku a časť priamo naň. Zodpovednosť žalovaného za škodu vylučuje zákon (§ 9a ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb.) iba v prípade stavebného stavu alebo dopravnotechnického stavu ciest, pričom v tomto prípade nejde o stav cesty. Pokiaľ by bol súd toho názoru, že zodpovednosť žalovaného za škodu nie je daná podľa § 9 a podľa § 9a z.č. 135/1961 Zb. v spojení s § 12 a 13 vyhlášky č. 35/1984 Zb. je potrebné zodpovednosť žalovanej za škodu posúdiť podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o náhrade škody. Žalobca poukázal na § 14 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb., podľa ktorého cestné správne orgány dbajú o to, aby bola na cestných pomocných pozemkoch prípadne na iných vhodných pozemkoch tvoriacich súčasť diaľnic, ciest a miestnych ciest primerane podľa miestnych podmienok pestovaná vhodná cestná zeleň a pritom je potrebné, aby nebola ohrozovaná bezpečnosť cestnej premávky, alebo aby nebola neúmerne sťažované použitie týchto pozemkov na účely správy ciest, diaľnic alebo miestnych ciest alebo na obhospodarovanie susedných pozemkov. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný má povinnosť nielen pestovať vhodnú zeleň, ale tiež zabezpečovať, aby nebola rastúcou zeleňou ohrozovaná bezpečnosť cestnej premávky, z toho teda možno vyvodiť povinnosť žalovaného odstrániť takúto zeleň alebo jej časť (konár stromu), ktorý ohrozuje bezpečnosť cestnej premávky žalovaný túto povinnosť nespĺnil hoci vzhľadom na veterný charakter počasia mohol predvídať vznik škody. Žalovaný mal vedomosť o tom, že v danom úseku môže dôjsť aj dochádza k padaniu konárov zo stromov, ktoré sa nachádzajú v bezprostrednej blízkosti vozovky, keďže po škodovej udalosti dal zo stromov rastúcich v danom úseku spiliť konáre, aby nezasahovali do priestoru nad vozovkou, tým potvrdil svoju vedomosť aj o nebezpečenstve daného úseku cesty prvej triedy, pričom k odstráneniu alebo zmierneniu tohto nebezpečia pristúpil až po vzniku škody na strane žalobcu, vzhľadom na to považoval žalobca svoj návrh za dôvodný.

4. Žalovaný právo písomnej dupliky nevyužil.

5. Na pojednávaní konanom 9. 9. 2025 žalobca uviedol, že zotrúva na podanej žalobe a následnom písomnom vyjadrení a všetkých skutočnostiach v nich uvedených, ako aj na dôvodnosti žaloby. Po predbežnom právnom posúdení veci zo strany súdu uviedol, že súhlasí s predbežným právnym názorom súdu na otázku spornosti skutkových okolností v tomto prípade a potreby ich dokazovania už aj v predsúdnom konaní išlo len o otázku právnou, pričom k právnemu posúdeniu súdu uviedol, že súhlasí s tým, že pokiaľ súd nevidí porušenie povinnosti resp. založenie zodpovednosti žalovanej za náhradu škody v ustanoveniach z. č. 135/1961 Z.z. v spojení s vyhláškou č. 35/1984 Zb. v znení neskorších predpisov, tak je možné alternatívne túto zodpovednosť založiť z titulu porušenia povinnosti v zmysle predbežného právneho posúdenia súdu s čím sa stotožnil, avšak nestotožnil sa so spoluzavinením poškodeného, teda s tým, či vzhľadom na poveternostnú situáciu, ktorá bola vtedy prispel k vzniku škody tým, že sa na tú cestu vydal. V danej oblasti žalobca býva je to na okraji Ružomberka smerom na Podsuchú a Liptovskú Osadu, je tam taký jeden prízemný bytový dom, teda nešlo o nejakú cestu, ktorú vzhľadom na to miesto svojho bývania žalobca bežne nevyužíva, nešlo o nejakú cestu, ktorú v danej situácii nebolo potrebné využiť, nešlo o nejaké cestovanie za účelom turistiky, a preto zotrval na tom, aby súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu a priznal žalobcovi tiež právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Na tomto pojednávaní žalovaný uviedol, že zotrúva na svojom odpore (vyjadrení k žalobe) a všetkých tvrdeniach a dôkazoch v ňom uvedených a navrhol žalobu zamietnuť a následne dodal, že súhlasí s nevykonaním dokazovania, avšak nestotožňuje sa s právnym posúdením súdu, pretože v predmetom prípade nešlo o závalu v zjazdnosti ale o nepredvídateľný pád konára zo stromu rastúceho pri ceste, teda tento netvoril pevnú prekážku na cestu ani nezasahoval do vozovky a nemenil jej zjazdnosť. Čo preukázal žalovaný už aj uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. : 5Co/185/2018, podľa ktorého padajúci konár nie je závadou v zjazdnosti komunikácie. Taktiež poukázal žalovaný na to, že žalobca nepreukázal, že škoda vznikla porušením povinnosti zo strany žalovaného, ani že žalovaný mal možnosť

a povinnosť takúto závalu odstrániť, či na ňu upozorniť. Vzhľadom na uvedené zotrval žalovaný na návrhu uvedenú žalobu zamietnuť.

7. Súd dospel k zisteniu relevantného skutkového stavu na základe nespornosti relevantných skutkových tvrdení strán sporu v tomto konaní, a to jednak pre ich nepopretie protistranou podľa § 151 ods. 1 CSP, resp. pre zhodnosť skutkových tvrdení strán sporu v zmysle § 186 ods. 2 CSP. Nakoniec, v rámci záverečných rečí obidve strany zhodne výslovne potvrdili, že nepovažujú žiadne skutkové okolnosti daného prípadu za sporné, spornou je len otázka právneho posúdenia týchto skutkových okolností.

8. Za nesporné tak bolo možné mať nasledovné relevantné skutkové tvrdenia strán sporu. Žalobca viedol 1. 4. 2024 na ceste I. triedy č. 59, v smere z Ružomberka na Liptovskú Osadu motorové vozidlo Suzuki Vitara e. č. : RK005CC, pričom v ružomerskej miestnej časti Biely Potok došlo k uvoľneniu konára zo stromu rastúceho pri ceste a jeho pádu na toto vozidlo, čím na vozidle vznikla škoda vo výške 1.097,02 eur, a to za jeho opravu, ktorú vykonala spoločnosť MIKONA, s.r.o., Trenčianska 452, Púchov. Žalobca totiž cenu opravy vyfakturovanú faktúrou č. 24381002200 zaplatil 24. 9. 2024. Po úhrade tejto faktúry prvýkrát vyzval žalobca žalovaného prostredníctvom právneho zástupcu na úhradu tejto sumy z titulu zodpovednosti za škodu listom z 12. 12. 2024, kde bola uvedená lehota 5 dní na plnenie. Žalovaný prevzal výzvu 20. 12. 2024, avšak tejto výzve nevyhovel. V čase tejto škodovej udalosti bol už niekoľko dní na Slovensku silný vietor. Po tejto škodovej udalosti žalovaný orezal stromy pri tejto ceste. Zo strany žalobcu nešlo v tejto ceste o zbytočnú cestu, bola nevyhnutná.

9. Takto zistený skutkový stav súd právne posúdil, pričom aplikoval najmä nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

10. Podľa § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (účinného v čase škodovej udalosti) aprávcovia diaľnic, ciest a miestnych ciest však zodpovedajú za škody, ktoré vznikli užívateľom týchto komunikácií a ktorých príčinou boli závady v zjazdnosti, okrem prípadu, že preukážu, že nebolo v medziach možností tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť.

11. Podľa § 12 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb. v znení neskorších predpisov (účinného v čase škodovej udalosti) zjazdnosť diaľnic, ciest a miestnych komunikácií je taký stav týchto komunikácií, ktorý umožňuje bezpečnú jazdu motorových i nemotorových vozidiel prispôsobenú dopravno-technickému stavu a stavebnému stavu týchto komunikácií, poveternostným podmienkam a ďalším okolnostiam, ktoré môže vodič predvídať.

12. Podľa § 12 ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 35/1984 Zb. v znení neskorších predpisov (účinného v čase škodovej udalosti) závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú také zmeny v zjazdnosti týchto komunikácií spôsobené vonkajšími vplyvmi, ktoré nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôsobenej stavebnému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam. Zavadami v zjazdnosti sú najmä ojedinelé výtlky, výmole a hrbole v inak bezchybnom povrchu súvislého úseku vozovky, nevhodne uložený udržiavací materiál, spadnuté stromy a kamene, poškodené dopravné značky a iné prekážky, ak sa na ne predpísaným spôsobom neupozorňuje.

13. Podľa § 13 zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (účinného v čase škodovej udalosti) účelom správy diaľnic, ciest a miestnych ciest slúžia pruhy príľahlých pozemkov, ktoré sú v správe správcu komunikácie (pomocné cestné pozemky). Pruhy príľahlých pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve (užívaní) iných právnických osôb alebo fyzických osôb, môžu sa získať na ten istý účel dohodou s vlastníckymi (užívateľmi) týchto pozemkov, prípadne vyvlastnením. Šírku týchto pruhov určí v medziach vykonávacích predpisov príslušný cestný správny orgán.

14. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (účinného v čase škodovej udalosti) cestné správne orgány dbajú o to, aby bola na cestných pomocných pozemkoch, prípadne na iných vhodných pozemkoch tvoriacich súčasť diaľnic, ciest a miestnych ciest (svahy násypov, odpočívadlá a podobne), primerane podľa miestnych podmienok pestovaná vhodná cestná zeleň; pritom je potrebné, aby nebola ohrozovaná bezpečnosť cestnej premávky alebo aby nebola neúmerne sťažované použitie týchto pozemkov na účely správy diaľnic, ciest alebo miestnych ciest alebo na obhospodarovanie susedných pozemkov.

15. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka (z. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov – účinných v čase škodovej udalosti (ďalej len „OZ“) každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

16. Podľa § 441 OZ ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

17. Podľa § 3d ods. 1 písm. b) zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (účinného v čase škodovej udalosti) diaľnice a cesty I. triedy vrátane ich prejazdnych úsekov cez colné priestory a obce sú vo vlastníctve štátu, ak osobitný predpis. neustanovuje inak. Diaľnice a cesty I. triedy, ktorých verejným obstarávateľom je Slovenská republika na základe koncesnej zmluvy podľa osobitného predpisu (ďalej len „koncesné cesty“), sú vo vlastníctve štátu.

18. Podľa § 3d ods. 5 písm. b) zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (účinného v čase škodovej udalosti) správu pozemných komunikácií vykonávajú, ak ide o cesty vo vlastníctve štátu okrem ich prejazdnych úsekov cez colné priestory – právnické osoby na tento účel zriadené ministerstvom.

19. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis

20. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba G. H. B. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu sa súd spravoval nasledovnými úvahami.

22. V prejednávanej veci prichádzala do úvahy všeobecná zodpovednosť (žalovaného) podľa § 420 OZ, pričom právna povinnosť, ktorá tu bola žalovaným porušená (a ktorá je v príčinnej súvislosti so vznikom škody na predmetnom motorovom vozidle) spočívala v porušení povinnosti žalovaného (ako správcu uvedenej cesty I. triedy) podľa § 14 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov dbať o to, aby na cestných pomocných pozemkoch (za ktoré sa podľa § 13 uvedeného zákona považujú aj pruhy príľahlých pozemkov, ktoré sú v správe správcu komunikácie) primerane podľa miestnych podmienok pestovať iba vhodnú cestnú zeleň, a pritom súčasne dbať, aby nebola ohrozovaná bezpečnosť cestnej premávky. Z uvedenej povinnosti, teda povinnosti dbať o to, aby na pruhoch príľahlých pozemkov, ktoré sú v správe správcu komunikácie bola pestovaná iba vhodná cestná zeleň nepriamo vyplýva, že sa žalovaný nemohol odvolávať na nepredvídateľnosť pádu vetiev takejto zelene (stromov) na cestu za situácie silnejšieho vetra (zo skutkových tvrdení strán sporu pritom vyplýva, že nešlo o extrémnu poveternostnú situáciu, len o niečo silnejší vietor), a preto nebolo možné aplikovať ustanovenie § 420 ods. 3 OZ o zbavení zodpovednosti žalovaného z dôvodu, že škodu nezavinil. Zavinenie sa ako predpoklad zodpovednosti za škodu v prípade všeobecnej zodpovednosti totiž predpokladá, čo vyplýva z ustanovenia § 420 ods. 3 OZ. Tento predpoklad je možné vyvrátiť len vtedy, ak zodpovedná osoba preukáže, že škodu nezavinila, k čomu však v tomto prípade nedošlo, pričom tu bolo možno uvažovať minimálne o nevedomej nedbanlivosti ako forme zavinenia, teda (aplikujúc analogicky ustanovenia Tr. poriadku o formách zavinenia), že hoci žalovaný eventuálne aj nevedel, vedieť mal a mohol, že takýto typ cestnej zelene môže za silného vetra spôsobiť pád konárov na cestu, vrátane na prechádzajúce motorové vozidlá. A keďže boli naplnené ostatné predpoklady všeobecnej zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 OZ (porušenie uvedenej právnej povinnosti, vznik škody na motorovom vozidle vo výške 1.097,02 eur, a zjavná príčina súvislosť tejto škody s uvedeným porušením právnej povinnosti podľa § 14 ods. 1 zákona č. 35/1961 Zb. v znení neskorších predpisov), boli tak naplnené všetky predpoklady všeobecnej zodpovednosti žalovaného podľa § 420 OZ.

23. V tejto súvislosti považuje súd za potrebné dodať, že osobitný druh zodpovednosti za škodu vyplývajúci z § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, teda zodpovednosť správcu cesty za škody, ktoré vzniknú užívateľom komunikácie v príčinnej súvislosti so závadami v zjazdnosti cesty, tu vôbec neprichádzala do úvahy, pretože v zmysle § 12 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb. zjazdnosť je definovaná ako stav komunikácie, ktorý umožňuje bezpečnú jazdu, a podľa § 12 ods.

2 písm. a) tejto vyhlášky za závady v zjazdosti sa (príkladmo) považuje napr. len spadnutý strom (konár) na vozovku, ktorý potom bráni v zjazdosti cesty, avšak konár alebo strom padajúci na auto prechádzajúce po ceste ešte logicky nevytvára prekážku v zjazdosti, ak sa ešte nedotkol vozovky, a preto je možné uvažovať len o zodpovednosti podľa § 420 OZ.

24. Ako už bolo uvedené základom všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ v tomto prípade bolo porušenie osobitnej povinnosti podľa § 14 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, a preto neprichádzalo do úvahy uplatnenie všeobecnej prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 OZ v zmysle zásady *lex specialis derogat lex generali*.

25. Pasívna vecná legitímácia žalovaného pritom vyplynula z § 3d ods. 5 písm. b) zákona č. 135/1962 Zb. v znení neskorších predpisov (aj v spojení so zriaďovacou listinou č. 316/M2005, vydanou Ministerstvom dopravy, pôšt a telekomunikácií SR, ktorý správu tejto cesty I. triedy a súvisiacich pozemkov zveroval žalovanému.)

26. Podľa § 441 OZ ak však bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, tak tento znáša škodu pomerne. Ustanovenie § 415 OZ o všeobecnej prevenčnej povinnosti totiž ukladá prevenčnú povinnosť každému, t. j. nielen škodcovi, ale aj tomu komu hrozí riziko vzniku škody, a aj porušenie prevenčnej povinnosti môže založiť spoluúčasť poškodeného na škode v zmysle § 441 OZ (viď aj komentár k Občianskemu zákonníku I., C.H.BECK, 2. vydanie 2019, autori Števcík a kol., strana 1612). A keďže z nesporných skutkových tvrdení žalobcu vyplynulo, že v čase, keď došlo ku škodovej udalosti bol už niekoľko dní na Slovensku silný vietor, tak súd považoval za spravodlivé uvažovať aj o spoluzavinení škody strany žalovaného /poškodeného) v zmysle § 441 OZ, a to teda v spojení s porušením prevenčnej povinnosti podľa § 415 OZ (na strane žalobcu), ktoré súd videl v tom, že rozhodnutie žalobcu viesť motorové vozidlo sa v období, keď niekoľko dní bol silný vietor, po ceste so stromami, pri ktorých bolo možné predpokladať, že môžu spadnúť na vozovku, sa spolupodieľalo na vzniku tejto škody, pretože aj tu možno uvažovať minimálne o nevedomej nedbanlivosti (ako najnižšej forme zavinenia) pri porušení prevenčnej povinnosti podľa § 415 OZ na strane žalobcu, teda, že hoci žalobca aj nevedel, správne vedieť mal a mohol, že pri silnom vetre z takýchto stromov pri ceste môžu padať konáre na prechádzajúce motorové vozidlá. Zo súhrnu skutkových okolností, ktoré vyprodukovali strany sporu v priebehu tohto konania, pritom súdu vyplynulo, že v uvedený deň bol niekoľko dní silný vietor, cesta motorovým vozidlom v uvedený deň zo strany žalobkyne nebola zbytočná, ale do určitej miery nevyhnutná (hoci žalobca bližšie nekonkretizoval dôvod tejto cesty), avšak súd napriek tomu dospel k záveru, že žalobca, aby úplne vylúčil svoje spoluzavinenie na vzniku tejto škody, mohol použiť na dopravu v uvedený deň (hoci aj išlo o nevyhnutnú cestu) dopravný prostriedok hromadnej prepravy, čím by vylúčil vznik škody na svojom majetku. A porovnávajúc závažnosť porušenej povinnosti na strane žalovaného, za súčasného zváženia okolností, za ktorých k porušeniu tejto povinnosti došlo, so závažnosťou porušenia povinnosti žalobcu, ako aj okolností, za ktorých k porušeniu tejto povinnosti došlo (vrátane tých, ktorí by takéto porušenie povinnosti mohli ospravedlňovať), nakoniec súd dospel k záveru, že za primeranú mieru spoluzodpovednosti žalobcu (v zmysle § 441 OZ) ako poškodeného je potrebné ustáliť mieru zodpovednosti v rozsahu 20 %, a teda, že žalobca má nárok len na 80 % z uplatnenej sumy 1.097,02 eur, čo predstavuje sumu 877,62 eur.

27. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania, tak súd podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania, avšak iba z priznanej sumy 877,62 eur, a to v úrokovej sadzbe o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba G. v deň začatia omeškania (3,15 % ročne), a to za obdobie od 1. dňa omeškania (28. 12. 2024) až do zaplatenia, pričom pri ustálení momentu začatia omeškania k 28. 12. 2024, súd vychádzal z nesporného skutkového tvrdenia, že po úhrade ceny opravy motorového vozidla v servise prvýkrát vyzval (v súlade s § 563 OZ) žalobca žalovaného na náhradu škody vo výške 1.097,02 eur (s určením lehoty do 5 dní) listom z 12. 12. 2024, ktorý žalovaný prevzal 20. 12. 2024. Lehota teda plynula do 25. 12. 2023, avšak keďže tento posledný deň lehoty pripadol na sviatok, bol povinný plniť (v zmysle § 563 OZ) žalovaný ako dlžník svoj dlh 1. dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal (prvého dňa potom, čo uplynula lehota na plnenie), teda v spojení s § 33 ods. 2 OZ, bol najbližší pracovný deň 27. 12. 2024, a teda na ďalší deň 28. 12. 2024 sa dostal do omeškania.

28. Porovnávajúc žalobou uplatnený petit, v ktorom sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1-097,02 eur (s príslušenstvom) s výškou v rozsudku priznanej sumy 877,62 eur (s príslušenstvom), súd dospel

k záveru o úspešnosti žalobcu v rozsahu 80 %, a tým pádom o úspešnosti žalovaného v rozsahu 20 %, čo pri pomernom rozdelení náhrady trov konania medzi strany sporu (v zmysle § 255 ods. 2 CSP), znamenalo, že súd podľa § 262 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 60 % (80 % - 20 %), pričom súčasne podľa § 262 ods. 2 CSP vyslovil, že o výške tejto náhrady súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.